

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **St.Kynzl, spol. s r.o.**, IČO 02469545, sídlem Havelská 494/31, Praha 1, zastoupená JUDr. Ludmilou Pávkovou, advokátkou, sídlem Na Maninách 1424/25, Praha 7, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. února 2019 č. j. 8752/19/5100-41456-711994, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. prosince 2023 č. j. 10 Af 23/2019-109

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen k rukám její zástupkyně JUDr. Ludmily Pávkové, advokátky, z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala dne 29. ledna 2024 prostřednictvím své daňové poradkyně, která žalobkyni zastupovala v řízení před Městským soudem v Praze, blanketní kasační stížnost proti rozsudku uvedenému v návěti výroku tohoto usnesení. Městský soud uvedeným rozsudkem zamítl její žalobu proti v návěti označenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 1. února 2024 č. j. 6 Afs 16/2024-11 vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku, předložení plné moci udělené advokátovi a k odstranění vad kasační stížnosti. K zaplacení soudního poplatku byla stěžovatelce stanovena lhůta patnácti dnů.

[3] Uvedená výzva byla stěžovatelce doručena dne 13. února 2024. Patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku tak uplynula ve středu 28. února 2024. K připsání soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu (tj. k jeho zaplacení) však došlo až ve čtvrtek 29. února 2024, a tedy po marném uplynutí lhůty (viz záznam o složení na č. l. 17 spisu Nejvyššího správního soudu k této věci).

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že nebyli poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 9 odst. 3 téhož zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[5] Z uvedených skutečností je zřejmé, že předpoklady pro postup podle citovaného ustanovení jsou v této věci splněny. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a poučil ji o následku toho, pokud tak neučiní, podle § 9 odst. 3 téhož zákona. Stěžovatelka nicméně soudní poplatek zaplatila až den po tom, co lhůta uplynula. Rozhodující pro včasnost zaplacení soudního poplatku při placení bankovním převodem je totiž připsání částky na účet soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. dubna 2020 č. j. 2 As 387/2019-29, bod 16, a tam uvedená další judikatura).

[6] Nejvyšší správní soud dodává, že na výše uvedené nemá vliv skutečnost, že usnesení č. j. 6 Afs 16/2024-11 zaslal též daňové poradkyni, která za stěžovatelku kasační stížnost podala, a té bylo usnesení doručeno fikcí až 23. února 2024. V řízení o kasační stížnosti totiž daňová poradkyně již není způsobilá účastníka řízení zastupovat [§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud tudíž v souladu se svou dosavadní praxí akceptoval pouze podání kasační stížnosti a pro další jednání v řízení stěžovatelku poučil o podmínce řízení spočívající v zastoupení advokátem a vyzval ji k doložení plné moci udělené advokátovi. To znamená, že rozhodující pro běh lhůty k zaplacení soudního poplatku je pouze doručení usnesení stěžovatelce coby účastníkovi řízení. Od toho se odvíjí také právní moc daného usnesení (§ 54 odst. 5 ve spojení s § 55 odst. 5, aplikovaný na základě § 120 s. ř. s.). Pozdější doručení usnesení daňové poradkyni, které Nejvyšší správní soud zasílal usnesení toliko informativně, protože stěžovatelku zastupovala v řízení před krajským soudem a z toho důvodu za ni podala kasační stížnost, je proto pro okamžik nabytí právní moci usnesení a posouzení včasného splnění poplatkové povinnosti stěžovatelkou bez významu.

[7] Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti stěžovatelky podle § 47 písm. c), aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[8] Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že žalobkyně doručila Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. března 2024 doplnění kasační stížnosti spolu s plnou mocí pro advokátku.

[9] Výrok II o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Jelikož k zaplacení poplatku po uplynutí stanovené lhůty soud nemůže přihlédnout, způsobuje uplynutí lhůty zároveň zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Nejvyšší

pokračování

správní soud proto podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích rozhodl výrokem III o vrácení soudního poplatku ve lhůtě dle § 10a odst. 1 téhož zákona.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 2. dubna 2024

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda senátu